

Ozvěny soutěží na sklonku roku 2012

(Mezinárodní taneční festival Ústí nad Labem, Master Dance Open Pescara, Austrian Open Championship Vídeň včetně Mistrovství světa WDSF v latině, Mistrovství ČR družstev Brno, Mistrovství světa WDSF ve standardu a Mistrovství světa WDSF seniorů I v latině).

Paní prezidentka, na ITN/11/2012/ 1., 2.část a v dalším na svazových stránkách, předkládá výsledky a stručnou reportáž z významných soutěží uvedeného období a mně opravdu nedá, abych také něco nepřipojil.

Nebudu se tentokrát zabírat výkony párů, ale spíše okolnostmi uvedených soutěží a okolnostmi současného stavu našeho sportu.

Tedy:

Mezinárodního tanečního festivalu v Ústí, potažmo **Mistrovství ČR ve formacích, Mistrovství ČR ve Free stylu a Mistrovství EU v 10 tancích**, jsem se zúčastnil jako čestný host. Nicméně, nemohu si odpustit některé věcné připomínky k průběhu akcí v rámci festivalu:

Svojí spontánností, nadšením souborů a chutí tančit i soupeřit se mi velmi **líbila** soutěž **O cenu primátora** první den!

Vysoce hodnotné bylo i společné vystoupení účastníků televizního StarDance manželů Tománkových. V pozdějším televizním vysílání jsem viděl, jak si jich, vzdor dosti časnému vyřazení v poslední řadě StarDance, celebrity váží.

Dále, již **předkola (kvalifikace) MČR** v tanečním „**volném stylu**“ mne překvapila přístupem některých soutěžících dvojic a přijetím jejich vystoupení porotou. Zřejmě si účel této, v podstatě u nás nové, soutěže amatérů vysvětlili mnozí*, jako předvedení soutěžních choreografií na předem připravenou hudbu. Už výběr finálových párů a speciálně „přehlédnutí“ (vyřazení) vystoupení sourozenců Hýžových porotou ve standardních tancích, je* z toho usvědčovalo. Také volby názvů performací byly, myslím, jasným důkazem nepochopení smyslu uvolnění striktu standardu a latiny.

Domnívám se, že názvy, uvádějící jen pramen hudby, nejsou příliš vhodné. Měly by, dle mého soudu, postihovat spíše příběhovou linku, kterou by měla porota verifikovat a pak rozhodnout.

Druhý den ve finálových bojích **Free stylu** standardu a latině, jsem se zase nedokázal zbavit dojmu, že porota respektuje více rank list duet, než skutečný formát těchto soutěží.

Pravda, sám neznám z oficiálních pravidel více, než jsem se dozvěděl na Kongresu v Kroměříži, ale zkušenosti z profesionálních „kýrů“ mne vedou k těmto úvahám a jsem přesvědčen, že dobrým příkladem správné cesty bylo vystoupení Lukáše Bartuška s Kateřinou Hrstkovou (Chyt' mne, jestli to dokážeš!) a „pianisty“ Filipa Swětíka s Lenkou Komínkovou.

Milým překvapením **Mistrovství ve formacích** byla účast 7 kolektivů a nemilým překvapením, že pro nedostatek přihlášek, byla zrušena titulární soutěž v latině. Nesouvisí to náhodou už se situací, kterou uvádím k soutěži družstev a dalšími výstupy našich reprezentantů?

Vítězný kolektiv TK Chvaletice A (One and Only) se mi velmi líbil po stránce hudby, oblečení a choreografických nápadů či změn. Upozornil jsem však spoluchoreografy, že k dosažení přesnosti finálových družstev MS (zvláště

německých) budou muset ještě hodně a hodně, přidat. Nedávné MS WDSF v Ludwigsburgu (kde zase vládly německé formace) mi dalo za pravdu!

WDSF Mistrovství Evropské unie v 10 tancích nesvedlo k soutěži špatné páry, přesto bylo **první místo Davida Odstrčila s Tarou Bohak** jasné, stejně jako 5. Michala Horníčka a Yany Griščenko.

Týden po „Ústí“ jsem odcestoval do Itálie, kde jsem v **Pescaře** porotoval **první ročník WDSF World (international) Open** ve standardu i latině a řadu dalších WDSF otevřených soutěží. Standard vyhrál Matej Kralj se Spelou Kralj (Slovinsko) a latinu Giacomo Lazzarini – s Robertou Benedetti (Itálie – druzí ve Vídni v mládeži).

Proč o těchto soutěžích hovořím? Protože si myslím, že právě pro naše páry takového trochu lepšího středu (které v elitních soutěžích tak nanejvýše vyhraji Redance) by takováto soutěž byla nejvhodnější. Mohli by si třeba i finálem posílit sebevědomí a získat tak daleko víc, než v opravdu Top WDSF měření sil. Dá se letět do Říma a odtud je to 2 hodiny autem do Pescary a veřejnou dopravou tak maximálně 3.

Právě se mi dostaly do ruky výsledky **MS WDSF ve standardu dospělých v Melbourne**. Gratuluji **Martinu Dvořákoví a Zuzaně Šilhánové k postupu do semifinále a 8.místu!** Je to vskutku **senzace**, zvláště po výsledku ve Vídni, kde byli ale hluboce podceněni (poškozeni). Ani David Odstrčil s Tarou Bohak si nevedli špatně a, svým 25. až 26. místem, si určitě spravili náladu po Oslu. Martin se Zuzanou se vlastně stali nejslavnějšími **československými tanečníky** v naší poválečné historii amatérských standardních tanců. Svým čistě osmým místem překonali nejen bratrance „Máci“ – Pavla Dvořáka s Jitkou Walischovou (9. – 10.místo na MS 2000 v Bratislavě), ale také 27 let starý **rekord** Martina Pošara a Ivy Dobrovolné (8. – 9.místo na MS v Southamptonu 1985)!!!

V návaznosti na tyto zprávy, se musím zmínit o **MS WDSF v latině dospělých ve Vídni**, jehož jsem byl **očitým svědkem** (stejně jako vídeňského **WDSF World Openu ve standardu**). Vítězství Anjelo Langely s Khrystynou Moshenskou jsem přijal s velkým uspokojením. Produkují latinu, na kterou bych se vydržel dívat třeba celý den. Líbila se mi i nekompromisnost poroty, která nepodlehla frenetickému fandění rakouských diváků domácímu páru a vybrala do finále páry přesně dle mého gusta. Sledoval jsem bedlivě i naše reprezentanty. Dlužno konstatovat, že v současné době lepší páry než je Filip Karásek se Sabinou Piškovou a Radek Mucha s Vitalií Tyrnovou nemáme (sobotní poslední letošní liga mi to jen potvrdila). V rámci svých dovedností podali všichni maximální výkony, nicméně 29.-31.místo a 32.-35.místo není důvodem ke smutku, ale také ne k úplné spokojenosti. Pravda, Filip a Sabina byli na svém prvním MS (ale mají za sebou už jedno čtvrtfinále – dvacetčtyřka – na „Evropě“). Zato Radek, nejen s Vitálií, absolvoval, tuším, již asi třetí MS a letos dopadli zatím nejlíp (cení se hlavně přímý postup), avšak ...

Když jsem psal výše uvedené skutečnosti kol MS, přece jenom jsem si zpočátku říkal: No jo, ale standard tam měl našeho rozhodčího, ale latina ne (byl tam jen pan Ing.Peter Loja ze Slovenska)! Ale, když jsem viděl jednotlivé známky, došlo mi, že tato „starost“ byla zbytečná. Pan Mgr. Luboš Novotný totiž „křičkoval“ oba naše standardní páry ve zlomových kolech velice „macešsky“ a jestliže si chvílemi myslel (v tancích, kde jim nedával kříže), že do čtyřadvacítky respektive semifinále nepatří, ať si připustí, že se mohl i mýlit! V případě Martina a Zuzany jsou k tomu pádné důvody v konečném výsledku a David s Tarou mu mohou „vděčit“ za nepostup do čtvrtfinále! Dlužno ovšem ještě podotknout (proto jsem ho také výše uváděl), že pan Loja na naše páry „nezapomněl“!

Ale i tak by se měli naši **trenéři** (zvláště **latinští**) zamyslet: „Není divné, že standardáci mají daleko lepší výsledky na MS než latináři?“ A dále (s odvoláním na předchozí i následující odstavce): „Není divné, že nikdo není schopen dát dohromady kloudnou latinskou formaci? Není divné, že severní Morava (hlavně tedy Ostrava) je schopna postavit jen jedině družstvo latinářů pro MČR (Marendi – vyhráli mládež, ale junioři a dospělí pauzovali)? Není divné, že loňský vítěz latiny dospělých na MČR družstev STK Praha nebyl letos schopen poskládat družstvo? Není divné, že starší generace standardáků i latinářů mají stále úspěchy (Martin Macoun a Romana Motlová ve finále posledního MS seniorů I), zatímco mladší generace jdou dolů, zvláště tedy v latině

(viz také výsledky z Vídně)! Není divné, že na practice soustředění SCM (Sportovní centrum mládeže) si nikdo nezkouší, to, co přednášeli ruší trenéři? Není divné, že MS WDSF Profesionální divize v LAT se nezúčastní nikdo z ČR? Není divné, že úřadující mistr ČR v latině dospělých není schopen úspěšně pokračovat v soutěžení? Atd.“

Až trenéři podpoří zdražování lekcí odpovídající kvalitou, nebudeme si možná klást takové nebo podobné otázky!

Nebylo totiž nic příjemného, když jsem si ve Vídni přešel v sobotu k parketu haly E, podívat se na naše mládežníky či juniory 1,2, a zjistil, že všichni vypadli už v prvním kole.

Mistrovství České republiky družstev v Brně se letos vyznačovalo:

a) výbornou organizací a atmosférou

b) jistou, před tím nevídanou, koncentrací kvality

c) fenoménem podivně řidnoucích řad našich odborníků

a) Pořadatelé Martin Odstrčil a Jan Tománek dokázali, že ve dvou dnech lze **úspěšně skloubit** Kometa Cup s náročnou titulární soutěží.

b) Z šesti kategorií vyšly vítězně jen **tři kluby**: DSP Kometa Brno (3 tituly) TK Fortuna Zlín (2 tituly) a TK Marendi Ostrava (1titul). Stříbrné medaile se také stěhovaly ke svým majitelům po skupinách: TK Henzély-Swing 2, Madat TŠ Plamínek Praha 2, DSP Kometa Brno 1, TK Orel Telnice 1. Bronzové medaile se rozdělily podobně: Madat TŠ Plamínek Praha 2, TK Maestro Praha 2, TK Gradace Kroměříž 1, TK Heller Praha 1. Byly i šampionáty, kde každá medaile měla jiného držitele! **Nejúspěšnější** byla tedy **DSP Kometa Brno se čtyřmi medailemi (z toho 3 zaté a jedna stříbrná)**. Gratuluji!

c) Když jsem přijel do Brna, kde jsem měl porotovat jen soutěže Kometa Cupu, bylo mi sděleno, že 4 porotci, kteří měli porotovat Mistrovství ČR družstev se omluvili a budu tedy povolán soudcovat i MČR družstev dospělých a mládeže v latině. Stejný „osud“ postihl i Pavlu Landsfeldovou, takže „pískala“ také MČR družstev dospělých a mládeže, ale ve standardu. Potud jsem ještě chápal postup příslušných činitelů při sestavování porot jednotlivých kategorií a nedivil se, že sedmičlenná porota třeba pro standardní tance dospělých v neděli byla dosti odlišná od poroty vylosované. Jaké však bylo moje překvapení, když, po prvním a druhém kole v sedmi, se pro finále představila porota už jen pětičlenná a konferenciér soutěže pan Milan Šatan vysvětloval, že jeden z porotců musel odcestovat z rodinných (nebo lépe řečeno rodičovských) důvodů a jeden z dalších porotců musel proto také odstoupit. To byla kuriozní situace, se kterou jsem se, za celou svojí dlouhou kariéru porotce, ještě nesetkal. Nemohou za to pochopitelně pořadatelé, ani příslušní činitelé, kteří museli tuto situaci řešit, ale je opravdu s podivem, že celých **pět** porotců z vylosovaných **třinácti** nakonec **chybělo!**

A ještě by mne zajímala jedna věc: „Proč se z nedělních soutěží odhlásil jeden z nejúspěšnějších kolektivů minulého Mistrovství ČR družstev – Gradace Kroměříž?!

Pokud se zdají mé připomínky, soudy a úvahy někomu nevhodné, ať mne klidně napadne, jsem na to zvyklý, ale prosím, podepište se (a to jednoznačně)!

Ing. Zdeněk Landsfeld

